

عنوان مقاله:

پژوهشی در ادب فارسی: تداوم توصیفات اسب در نظم فارسی بر اساس نقش مهرهای ساسانی (از مجموعه محسن فرعی)

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 25، شماره 90 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

پیام کاظمی اسفه - دانشجوی دکتری فرهنگ و زبان های باستانی ایران، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

آمنه ظاهری عبدوند - استادیار، گروه فرهنگ و زبان های باستانی ایران، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مجتبی منشی زاده - دانشیار، گروه زبانشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی بر این است تا با بررسی تعدادی از مهرهای منقوش دوران ساسانی از مجموعه‌ی محسن فرعی که منقش به تصویر اسب هستند و همچنین توصیفات‌ی که در نظم و نثر ادبیات فارسی پس از اسلام از این حیوان برجای مانده است، شباهت‌ها و تفاوت‌های دو بازه‌ی زمانی پیش و پس از اسلام که نخستین خاموش و دومین آن گویاست را در مورد این حیوان نشان داده و به این پرسش پاسخ داد که تا چه حد توصیفات منقوش از این حیوان در اساطیر دوران پیش از اسلام با توصیفات منقول ادبیات پس از اسلام همخوانی داشته و یا تغییر دیدگاه یافته اند. هرچند گاهی تعدادی از این مهرهای منقوش نیز دارای نوشتار نیز بوده و همین امر نیز شاهده‌ی روشن‌تر از مفهوم نقش حک شده بر روی مهر در به کارگیری حیوان موردنظر می‌باشد. مهرهای این مجموعه بازه‌های مختلفی از عصر ساسانی را که از اواسط تا اواخر این دوران است را شامل می‌شود که شاید مهرهای دوران پایانی عصر ساسانی قرابت بیشتری با متون ادبی دوران اسلامی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

دیرینه شناسی ادب فارسی، مهرهای ساسانی، نمادشناسی، بازخوانی، ادبیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1367661>

